

νε νεκρός, οί δὲ στρατιῶται εἶχον ἀμέσως συλλαβί-
 μονά ὅστις ἐφαίνεται ἤτυχος καὶ ἀπαθής·
 ὁ ἀρχηγὸς ἐβγαλεν ἀπὸ τὸ θυλάκιόν του γινώρι-
 τήν, καὶ μετ' ὀλίγου δὲν ἔμεινεν ἡ παραμικρὰ ἀμ-
 βλία ὅτι τὸ θυμα εἶχεν εἰπεῖ ἀλήθειαν. Ὁ συλλη-
 γὴς μόνος ἐφαίνεται ἀπαθής· τελευταῖον ἐμειδίσατε
 εἶπε μὲ φωνὴν ἤτυχον. Παραιτήσατε πᾶσαν ἄλλην
 ἡμῶν, ὁ δυστυχής· οὗτος εἶπεν ἀλήθειαν. Εἰμαι ὁ
 ἀρχηγὸς τοῦ Καίσαρος· ἀλλ' ἀδιάφορος· γνωρίζω
 μυστικόν τὸ ὅποιον θέλει μοῦ ἀποδώσει μετ' ὀλίγον
 ἢ ἐλευθερίαν καὶ τὴν ἀμνηστίαν. Τί λέγω! καὶ
 ἡμῶν ἀκόμη, ἂν θέλω! ἐν τοσούτῳ, πρέπει δὲ αὐτοῦ
 ἐπευθώμεν. Ὁδηγήσατέ με εἰς τὸν ἀρχηγόν, σας.
 — Εἰ, εἰμαι ὁ ἀρχηγὸς τοῦ ἀποστατήρου, ἀ-
 γήγησε γρηκίος τις λοχίας, τοῦ ὁποίου οἱ φαροὶ μύ-
 ρηται καὶ ὁ σταυρὸς τῆς λεγεῶνος τῆς τιμῆς, κρη-
 λόμενος εἰς τὸ στήθος του, ἐμαρτύρουσ τὰς μακρὰς
 ἀπολύσεις του, εἶπέ μου τί ἔχεις ν' ἀνακαλύψης;
 — Ὅχι, ὄχι! εἰς τὸν ἀνώτερόν σου δύναμαι ν'
 ἀνακαλύψω ὅ, τι γνωρίζω!
 — Τότε λοιπὸν ἤμπορεῖς νὰ περιεπίθης ἕως αὐρίου
 ἐπὶ θύρας τὸ ἀπόμαχος, οὔτε ἐπὶ καὶ δὲν σα-
 λῶν ἰσχύει! ἔλα Ἰωσήφ, καὶ σήκωσε μὲ τὸν ξενο-
 ῖον τὸ πτώμα, πήγαινε τὸ ἐπάνω, καὶ πρόσεξε
 ἀνακινεῖς νὰ μὴ το ἐγγίσῃς ἡμεῖς· οἱ ἄλλοι θέλουεν
 ἀποκτεῖν τὸν ὑπόδικον. Καλὴν δουλειάν ἐκάμαμεν ἀπόψε.
 — Ἀκούσατε, διέκοψεν ὁ φονεὺς, προσέξατε εἰς
 τὸ λόγόν μου! Ἡ ζωὴ τοῦ κόμητος Ἐβρίκου Δε-
 μορῶν σώζεται ἂν δυνῆθῶ νὰ δμλήτῃ εἰς τὸν
 πύργον ἐντὸς μιᾶς ὥρας· ἄλλως τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐρ-
 ῶναι!
 — Ἄν λέγης ἀλήθειαν, ἀπεκρίθη ὁ στρατιώτης·
 εἰς τὴν ἐπαγγελίᾳ μου τὴν καρδίαν, διότι
 οὗτος ἐκεῖνος ἦτον εἷς τῶν ἀνδρειοτέρων ἀξιωματι-
 ῶν τοῦ συντάγματός μας, καὶ ἤθελα ἐκουστίως προσ-
 ῖν καὶ νὰ κόψω τὴν χεῖρά μου διὰ νὰ τὸν σώσω!
 Ὁ κακοῦργος ἐπεκαλέσθη ὄλους τοὺς ἀγίους πρὸς
 ἐπίστασιν τῆς ἀληθείας τῶν λόγων του. Οἱ στρατιῶ-
 ται ἐσυμβουλευθήσαν ἀναμεταξύ των δι' ὀλίγας στιγ-
 μῆς, καὶ εἰδοποίησαν μετ' ὀλίγου ὅτι ἦσαν πρόθυμοι
 νὰ ἀναχωρήσωσιν. Ἀφοῦ ἠτοιμάσθησαν ἤρχισαν νὰ
 ἀναχωρήσωσιν, καὶ τὸ ὠρολόγιον ἐσήμαινε τὴν μίαν κα-
 τὰ τὴν ἔσπερον ἐβήσαν εἰς τὰ περιτειχίσματα τῆς πόλεως.
 ἔβησαν νὰ σταματήσωσιν ἐκεῖ μίαν στιγμήν, μ' ὄλην
 τὴν ἀκράν ἀνυπομονησίαν τὴν ὁποίαν ἐδείκνυεν ὁ συλ-
 λήγης. Μία ὀλόκληρος ὥρα ἐπέρασεν ἕως νὰ φθά-
 σαι μὲχρι τῆς ἐπύλευς τοῦ ὑπουργοῦ, κειμένης
 ἀποστασιν ἡμισείας ὄλης λεύγης ἀπὸ τῆς πόλεως.
 Ὁ ἀν' ἡ τυρλὴ τύχη εἶχεν ἀφιερωθῆ ὀλοκλήρως
 ἀποκαταίσωσιν τὸ σχέδιον τοῦ ληστού, ὁ ἰδιοκτίτης
 καὶ ἔλαμπον ἤδη αἱ πρῶται ἀκτίνας τῆς ἡμέρας·
 ὁ ὑπαρχηγὸς τοῦ Καίσαρος ἐπαρουσιάσθη εἰς τὸν
 πύργον τῆς Καπρέας. Ἀφοῦ κατὰ πρῶτον ἐδόθη
 αὐτὸν ἡ βεβαίωσις ὅτι ἤθελε τοῦ δοθῆ ἀμνηστία
 ἢ ἀνάκαλύψιν τοῦ ἔσωζε τὸν κόμητα Ζαμπιέρην,
 ἐπαράσθη οὕτω μὲ φωνὴν σταθεράν καὶ ἀποφασί-
 στικὴν. Ἄ Εἰγὼ ἐφόνευστα τὸν Βαρῶνον Δεμορῶνον. Τὸν

ἀπῆνθησα μαζί με τὸν καταδικασθέντα εἰς θάνατον
 Κόμητα. Μοῦ εἶπε νὰ ζητήσω ἀντ' αὐτοῦ μίαν δορ-
 καδα τὴν ὁποίαν πρὸ ὀλίγου εἶχε φονεῦσει, καὶ ἐνῶ
 μοῦ ἐπρόσφερε διὰ τοῦτο ἀνταμοιβήν, τινά, εἶδα ὅτι
 τὸ βαλάντιόν του ἦτο πλήρως χρυσοῦ. Ἐγὼ ὅμως
 ἠρήθην τὸ τοιοῦτον, διότι εἶχα νὰ ἐκτελέσω
 μίαν διαταγήν. Ἐπῆλθεν ἀκολούθως θύελλα, καὶ
 ἐνῶ ἐγὼ ἐστεκόμην προφυλαττόμενος ὑποκάτω
 ἐνός ὄλου τρόπον τινά, ἐσχηματισμένου δι' ἐνός βρά-
 χου, εἶδα τὸν κόμητα νὰ περᾶ μόνος καὶ τὸν ἡσο-
 λούθησα πρὸς στιγμήν, μὲ τὰ βλέμματά μου ἐπαρε-
 χόμενον μὲ δυσκολίαν εἰς τὸν πύργον τοῦ Μοντεριόρ.
 Διὰ νὰ περιπατήσῃ με περισσοτέραν εὐκολίαν, ἐβρίφη
 τὸ τουρέκιόν του. Ἐγὼ ἐτρέξα καὶ τὸ ἐπῆρα, συγ-
 χρόνως δὲ τὸ ἐγέμισα μὲ τὴν ἀπόφασιν νὰ προσφέρω
 κάτι τι εἰς τὸ ἀρχηγόν μου καὶ, περιττώσεως τυχεύ-
 σης, νὰ φονεῦσά ἄγραν τινά. Ἐγκατέλειψα λοιπὸν τὸ
 καταφύγιόν μου, καὶ ἐνῶ ἐπροχώρου, εἶδα τὸν Βα-
 ρῶνον προσπαθούντα ν' ἀναβῆ ἐπὶ τοῦ βράχου ἔπου
 εἶχε σταθῆ περμένη ἡ ἄρα τὴν ὁποίαν εἶχε φονεῦσει.
 Συ ἐλάθα τὴν ἰδέαν νὰ γείνω κύριος τοῦ χρυσοῦ ὅπου
 μοῦ εἶχε δώσει, καὶ ταυτοχρόνως τῆς ἄγρας. Ἐπο-
 μένως ἐπροχώρησα σιγᾶ, καὶ τὸν ἐφόνευστα μὲ ἐν
 κτύπημα τουφεκίου. Μὴ συνηθῆς οὕτω τὴν ὄραυν, πρίγ-
 γιψ, ὁ θάνατος ἐνός ἀνθρώπου τίποτε δὲν εἶναι, ἀφοῦ
 μίαν φεραν συνεισιση κάεις εἰς τοῦτο. Ἐτοιμαζόμεν
 νὰ τὸν γυμνώσω, ὅταν εἶδα μερικὸς ὑπὲρτατος τοῦ
 Μαρκεσιου καταβαίνοντας μὲ βῆμα ταχὺ τὴν ἐνώπιόν
 μου ἀτραπὸν, πρὸς ζήτησιν ἴσως τοῦ υἱοῦ τοῦ αὐθέν-
 του των. Κατ' εὐτυχίαν δὲν μὲ εἶδαν ἐβρίψα λοιπὸν
 τὸ τουρέκιον, διότι θὰ μοῦ ἦτο βάρος, καὶ ἤρχισα νὰ
 βεύγω διευθυνόμενος ἀντιθέτως. Τί ἔλαμνε, νομίζεις,
 ὁ Κεῖσαρ, ἀφοῦ ἐπέστειψα εἰς αὐτόν; Ἡθύμως τρο-
 μερὰ, καὶ ὤμοσεν ὅτι ἡ πράξις μου ἔθεσεν εἰς κίνδυ-
 νον τοὺς ἀνθρώπους του, διότι ἀρεύτως ἤθελον κά-
 με ἐρεύνας πρὸς ἀεύρεσιν τοῦ φονεῦς τοῦ Βαρῶνου.
 Διὰ νὰ τὸν ἠσυχάσω λοιπὸν, ἐπῆγα εἰς τὴν πόλιν,
 πρὸ τριῶν ἡμερῶν, ἀφοῦ ἔμαθα τὴν σύλληψιν τοῦ κό-
 μητος, καὶ ἠπατήσα τὸ δικαστήριον διὰ τῆς καταθέ-
 σεως τὴν ὁποίαν γνωρίζεις, καὶ ἤτις κατέσταται βέ-
 βαιον τὸν θάνατον τοῦ λογιζομένου ὡς αὐτοῦρου τοῦ
 ἐγκλήματος. Ἡ ἐξουχότης σας ἤδη δύναται εὐσυνειδό-
 τως νὰ σώσῃ αὐτὸν τὸν κύριον, νὰ δώσῃ εἰς ἐμὲ
 ἀμνηστίαν, καὶ τοιοουτρόπως θὰ συμψηφίτωμεν ὄλοι,
 εἶπε γελῶν ὁ κακοῦργος.
 Ὁ ὑπουργός, ὅστις μετὰ βίας ἀέμεινε τὸ τέλος
 τῆς διγητήσεως, διέταξε νὰ ἐπιτάξωσιν ἀμέσως τὸ
 καλλίτερον ἄλογον. Τρέξε, Ἀντώνι, ἐκραύγασεν εἰς
 ἕνα τῶν ἀνθρώπων του, πέταξε πρὸς τὴν Νεάπολιν,
 ἰδοῦ μία διαταγὴ ἀναβολῆς διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς
 ἀποράσεως· ἡ ζωὴ ἢ ὁ θάνατος ἀπὸ τὴν ταχύτητά σου
 ἐξαρτῶνται! Περὶ δὲ τῆς ἐδ' κῆς σου τύχης, κακοῦργε,
 ἄλλοι ἀπ' ἐμὲ θ' ἀποφασίσωσιν. Ἄγετε εἰς Νεάπολιν!
 καὶ σεῖς, φύλακες! συνοδεύσατέ τον! ἑκατὸν δουκάτα
 δίδω εἰς ὅποιον φθάσει πρῶτος καὶ μὲ κάμει ν' ἀπο-
 φύγω τὸν ἐλεγχον ὅτι ἐχούθῃ ἀθῶον αἷμα. Δὲν ἤδου-
 ῖθη νὰ εἰπῇ περισσότερον, καὶ ἔπεσεν ἐπὶ καθίσμα-
 τος καταβέβλημένος ἀπὸ τὴν συγκίνησιν.